

Gh. BOZOCEA

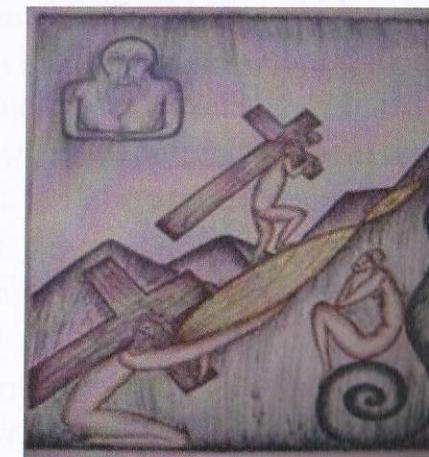
GÂNDURI despre OM

Editura Sfântul Ierarh Nicolae
2020

MENIU GÂNDURILOR

GÂNDURI DESPRE OM.....	3
PREAMBUL.....	5
GÂNDURI DESPRE GÂNDURI.....	11
GÂNDURI DESPRE ÎNCEPUTURI	32
GÂNDURI DESPRE VIAȚĂ.....	55
GÂNDURI DESPRE OM.....	78
GÂNDURI DESPRE CORPUL OMULUI	101
GÂNDURI DESPRE MINTE.....	117
Gânduri despre CONȘTIINȚĂ	141
Gânduri despre CUNOAȘTEREA DE SINE	152
Gânduri despre PERCEPTIE	163
Gânduri despre SUFLET	177
Gânduri despre IMAGINAȚIE.....	190
Despre PUTEREA DE CONCENTRARE	195
Gânduri despre MEDITAȚIE	204
Gânduri despre INȚELEPCIUNE.....	211
Gânduri despre SENTIMENTE.....	217
Gânduri despre EMOȚII	228
Gânduri despre FERICIRE	242
Gânduri despre IUBIRE.....	251
Gânduri despre BUCURIE	261
Gânduri despre SUPĂRARE	266
Gânduri despre NĂRAVURI.....	269
Gânduri despre COMUNICARE	277
Gânduri despre PROSTIE și MINCIUNĂ	292
Gânduri despre timp.....	297
GÂNDURI DESPRE Misterioasa ENERGIE cuantică	304
Gânduri despre FLORILE AUTORULUI	307

PREAMBUL

Viața este așa cum o înțelegem: dacă o vedem un sir de minuni - e fascinantă, când o privim ca pe o corvoadă - e oribilă. Dacă dragoste nu e, nimic nu e, dragostea e sentimentul uman cel mai divin.

Cel mai elocvent model și simbol al omului a fost Hristos. El a ridicat iubirea de om pe cea mai înaltă treaptă. El a fost primul om care a parcurs evoluția de la om la divinitate, renunțând la interesul de sine pentru comuniune.

Omul, în înțelegerea noastră de astăzi, e cea mai minunată ființă creată, el poate ajunge orice, totul depinde de el. Oamenii evită acest model, deoarece implică comparație și preferă să se adreseze altei

energii D.zeu (domnul Zeu), o entitate ce nu poate fi model. Fiecare trăim doar viața pe care am înțeles-o.

De vrem să ne ducem propria cruce cu demnitate, trebuie să luptăm pentru ce vrem, altfel merităm ce avem. Trebuie să GÂNDIM, să citim, să trăim din plin și să ascultăm oameni neîndoctrinați. Vorbind, repetăm ce știm, când ascultăm - avem șanse să învățăm.

Dar să nu uităm că sunt și gânduri, vorbe și fapte rele ce ne pot afecta pe noi și pe cei din jur. Și să nu uităm că omul s-a adaptat vremurilor. Omul antic s-a voit descătușat, prin mijlocirea democrației de tip atenian și apoi roman, care i-a oferit o cale a libertății limitate sub forma participării, în agora și în forum, la viața social-politică a cetății. Omul medieval era, în cea mai mare parte, supus, dar nu față de orice, ci față de idealurile religioase care dominau societățile. Omul renascentist a însemnat o descătușare de canoane și a condus, până la urmă, la adevărata capodopere, care ne încântă și astăzi. Epoca modernă, începută prin Renaștere și prefațată de revoluția Franceză, a propus omul cetățean. Aceasta e caracterizat de revolta față de stat, de Biserică, de orice autoritate. Fiindcă el dorește foarte repede stabilirea drepturilor lui, a libertăților lui față de constrângerile care-l vizează din toate părțile.

Ca primă etapă pregătitoare, aduce în prim-plan alte reguli, canoane, idealuri. În loc de credință nețărmurită și necontestată, în loc de ierarhie, supunere, se impun individualismul, democrația, libertatea, egalitatea, revoluția. Epoca actuală, o numim postmodernism, ca tipar uman avem întreprinzătorul, totul se învârte în jurul banilor, al capitalului și investițiilor globale. Se încearcă dispariția națiunilor, iar națiunile nu sunt inamicii globalizării, ci pot să fie vectorii unei anumite ordini armonioase regionale și planetare. Cei care vor globalizare, dacă doresc să reușească, ar trebui să pornească de la națiuni ca protagoniști și nu să încerce distrugerea lor.

Modernitatea ne sufocă cu informații trunchiate, pe interesul ei, o minciună repetată pare adevăr și dictatura coafată pare democrație. Se aruncă în joc scenarii apocaliptice de sfârșitul istoriei, dar există legi care excedează inteligența umană, ele ghidează această lume aparentă a noastră și reduc armonia și echilibrul. Vestea bună este că societatea a avut până în acest moment mecanismele potrivite de refacere socială, dar pentru asta trebuie să *gândim* și să acționăm pentru o corectare. Orice înțelegere nouă ne aduce o nouă viziune, acestea sunt treptele evoluției. Dar dezvoltările pot avea două consecințe, constructivă și distructivă, important e să o alegem pe cea mai

importantă pentru noi, nu orice nou e și bun, aşa ne hotărâm destinul. De fapt, toată viața noastră se desfășoară în perimetru trinității firești care ne definește; de la gând, la vorbă și faptă, dar GÂNDUL e scânteia și busola. Dacă acestea sunt bune, atunci traiul e firesc, dacă nu, primim ce dăm. În viață nimic nu e gratis, totul este ecou.

Cine are șansa, puterea și curajul de a ajunge la bătrânețe, să nu se sperie de "a fi bătrân e o aventură". Dacă am trăit frumos, ne putem dedica vieții de reflecție, care are farmecul ei, vom da peste plăcuta "liniște a detașărilor" și vom trăi multe reconsiderări, avem timp acum de a completa înțelegerea. Mulți spun că, în pragul veșniciei, oamenii au cel mai des trei regrete: nu au iubit destul unii oamenii, viața netrăită din plin și șansele de care nu au profitat. Dar și la trecerea pragului avem șansa să aflăm cât adevăr e "nemurirea sufletului", argument susținut de mulți înțelepți: Cicero, Pascal, Toma d'Aquino, etc. și justificat de legea că "natura nu creează nimic inutil", deci și viața omului are sens.

În lume-s, multe mari minuni!

Minuni mai mari ca omul nu-s!

Purtat de vânt străbate mări,

Prin hulă și prin val spumos.

Sofocle - Antigona

Poezie, scrisă pe zidul bisericii din Sădinca, jud. Sibiu.

*Un lung tren ne pare viața,
 Ne trezim în el mergând,
 Fără să ne dăm noi seama,
 Unde ne-am suiat și când?
 Fericirile sunt halte,
 Unde stăm cate-un minut,
 Pană bine ne dăm seama,
 Sună... pleacă... a trecut...
 Iar durerile sunt stații
 Lungi, de nu se mai sfârșesc
 și în ciuda noastră parcă,
 Tot mai multe se ivesc.
 Arzători de nerăbdare,
 Înainte tot privim,
 Sa ajungem mai degrabă
 La vreo țintă ce-o dorim.
 Ne trec zilele, trec anii,
 Clipe scumpe și dureri,
 Noi trăim hrăniți de visuri
 și-insetăți după plăceri.
 Mulți copii voioși se urcă.
 Câți în drum n-am întâlnit,
 Iar cate-un bătrân coboară
 Trist și frânt, sau istovit.
 Vine-odată însă vremea*

*Să ne coboram și noi.
 Ce n-am da atunci o clipă.
 Să ne-întoarcem înapoi?
 Dar când, privind în urmă,
 Plângem timpul ce-a trecut,
 Sună goarna VEȘNICIEI:
 Am trăit și n-am știut.*

Pașii destinului, într-o carte veche

*Ai grija de gândurile Tale, deoarece ele devin cuvinte,
 Ai grija de cuvintele Tale, deoarece ele devin fapte,
 Ai grija de faptele Tale, deoarece ele devin obiceiuri,
 Ai grija de obiceiurile Tale, ele devin caracterul Tău,
 Ai grija de caracterul Tău, el devine soarta Ta.*

OPINII - despre viață

„- Viața bună e cea pe care o trăim în bucurie și murim cu speranță.” - Cicero

„- Viața inconștientă nu merită trăită.” - Socrate

„- Cine nu iubește viața, n-o merită.” - L. Da Vinci

„- Viața este totul, luptă și îmbrățișează viața cu convingere, trăiește-o cu pasiune.” - C. Chaplin

„- Gândirea fără învățătură e primejdioasă.” - Confucius

„- Celui nebun nu-i place înțelepciunea, ci darea pe față a gândurilor lui.” - Confucius

GÂNDURI DESPRE GÂNDURI

Gândurile sunt oracolele care proiectează destinul, Ctitorii de sănătate, înțelepciune, realizări și eșecuri, Scenarii, dorințe și idei, uneori doar focuri de paie, Tactică de apărare și luptă și cetăți în vremuri grele, Capricii, visuri și speranțe, alteori imagini virtuale, Scenete vesele, triste și dansuri indecente de iele, Gânduri nefaste și rele, iscate adesea din o scânteie, Ardeți în vâlvătaie, doar neluat în seamă dispare. Istoviți vor fi aceia ce, amăgiți de voi, cedează. Dar puternici o să iasă cei ce știu să vă strunească. Mulți au vrut să domine gândul minților străine Si-au putut numai acei ce s-au stăpânit pe ei.

Prin vibrația gândului, magia cuvântului și a intenției direcționate, ne conectăm la forța câmpului cuantic, „mici pachete de energie vibratoare” capabile să răspundă la intențiile noastre conturate în dorința de realizare. La fel ca tot ce e în Univers, gândurile sunt alcătuite din energie. În orice gând există putere, incitare, fascinație, dar și magie.

Energia gândurilor nu este limitată, cu alte cuvinte, gândurile noastre nu au un anumit volum și o anumită localizare, aşa cum se întâmplă cu corpul nostru fizic. Gândurile sunt cele mai reprezentative forțe („mici pachete de energie vibratoare”) din lumea imaterială care ne însوțește și ne îndrumă viața. Gândurile sunt generate de nevoile organismului nostru de a înțelege și a acționa pentru desfășurarea și protejarea vieții și influențați de evenimente și oamenii din jur. Orice lucrare, atitudine și celelalte manifestări ale noastre au la bază un gând. Gândirea ne caracterizează firea, ea se oglindește pe față și se materializează prin comportament și fapte. Noi simțim că gândurile apar ca fiind generate doar de mintea conștientă, rațională (creierul), dar, în realitate, ele sunt generate de întregul organism și cel mai evident din inimă, mintea sentimentală.

Mintea rațională e ultima conștientizare a lor. Inima este nucleul ființei noastre, inclusiv al identității noastre reale, cu ea a început viața fiecăruia și cu ea se încheie. Inima are propria sa inteligență specifică. Ea

poate gândi, poate simți și își poate aduce aminte. La ora actuală există suficiente dovezi care confirmă că inima are amintiri și sentimente personale. Mintea rațională le selectează și le exprimă.

Întregul nostru corp este intelligent, nu doar creierul. Toate organele noastre au inteligențe separate care îndeplinesc anumite funcții și care produc sentimente și emoții. Surprinde pe mulți că diferențele organe din corpul lor sunt cele care produc emoțiile pe care le simțim. Ele apar în mintea noastră conștientă dintr-o sumedenie de motive, în principal am sugera următoarele: din necesitatea de a proteja și coordona viața, din informarea existentă în cultura fiecăruia, din inspirația și semnalele generate de mintea inconștientă pentru a proteja și evoluă întregul organism. Noi astăzi privim gândurile ca un spațiu privat și le putem folosi aşa cum ne place, dar pentru antici gândurile erau dirijate de „altcineva” (o forță supranaturală, un zeu, un înger...). Cum de altfel toate stările noastre (sentimente, iluminare) le considerăm ca provenind din ființa noastră, dar anticii le considerau oracole din exterior?

Gândurile sunt cele ce ne trădează sentimentele pe care le trăim, ele se oglindesc la început pe față noastră, dar în continuare se materializează în faptele și acțiunile noastre. De aceea în urban se zice „cum e fața așa-i și viața”. Gândurile provin din multe surse; din simțuri, din preocupări de la oameni, din interes și

multe altele. Important e cum le comandăm noi, ca la radio, pe ce lungime de undă aducem scala. Dar cele mai spectaculoase vin din inteligența spiritului nostru și a spiritului colectiv (spiritul e depozitarul energiei) deoarece aici putem încerca să înțelegem cine suntem și care e rostul nostru. Ele pot avea un efect profund și asupra celor din jurul nostru.

Studiile științifice au arătat că atunci când energia gândurilor este direcționată în mod intenționat, ea ne poate influența pe noi, pe o altă persoană și o altă ființă, indiferent dacă aceasta se află în imediata apropiere sau la mare distanță. Spre exemplu, dacă persoana care se concentrează se folosește de imagini mentale relaxante sau active, ea poate induce o stare de calm sau de anxietate unei persoane țintă. Ele reprezintă o formă de energie și emană în permanență din corpul nostru, trecând prin toate obstacolele. Energia gândurilor și sentimentelor noastre exercită un efect subtil nu numai asupra celorlalți oameni, dar și asupra tuturor formelor de viață și asupra apei, deci putem concluziona că asupra naturii. Noi ne aflăm într-un contact permanent cu restul Universului, indiferent dacă suntem sau nu conștienți de acest contact, căci întreaga energie a universului este continuă și interconectată. Prin intermediul gândurilor avem capacitatea de a călători în relații cu ființe și lumea înconjurătoare, chiar și cu propria noastră minte, ajungând să ne identificăm pe noi. O mare parte din

suferința umană se datorează faptului că nu înțelegem ce efecte au gândurile noastre asupra noastră și asupra celorlalți. Tot ceea ce le facem altora, ne facem de fapt nouă însine, cu ceilalți avem contacte și trăiri pasagere, cu noi suntem mereu.

Deși tuturor ne place să credem că gândurile noastre nerostite rămân private și ascunse în mintea noastră, acest lucru nu este adevărat. Gândul, odată conturat, își manifestă forța. Noi suntem la fel ca o stație radio care emite în permanent energia gândurilor noastre. Această energie umple imensitatea spațiului, influențând toate ființele în bine sau în rău. Există și alte fenomene generate de gânduri, încă și mai uimitoare, de fapt, ele li se par multora absolut miraculoase, căci nu sunt înțelese încă. Desigur, puțini sunt cei care chiar reușesc să citească efectiv gândurile lor și ale altor oameni cu claritate, dar cu toții detectăm într-o măsură mai mare sau mai mică energia acestor gânduri la nivelul subconștientului. Dacă dorim să ne convingem, este suficient să privim cu atenție pe cineva de la spate și vom vedea că în câteva clipe acesta își va întoarce capul și se va uita la noi. Foarte mulți oameni au trăit această experiență, care demonstrează că suntem cu toții conectați.

Adevărul este că marea familie a umanității este conectată la un nivel energetic comun. Atunci când un om suferă și moare, în colțul opus al planetei, noi îi simțim agonia la nivel subconștient și suntem afectați

de ea. Tragediile de orice fel sunt percepute global la nivel subconștient și întreaga lume este afectată de ele. La fel, atunci când în lume se întâmplă ceva minunat, cu toții ne bucurăm la nivel subtil. Faptul că suntem cu toții conectați se manifestă adeseori sub forma unor gânduri subtile care trec pragul dintre mintea subconștientă și cea conștientă, devenind efective. Se spune că această conexiune energetică este extrem de puternică între mamă și copilul ei. Într-adevăr, foarte multe mame simt intuitiv atunci când copilul lor are probleme. Nu întâmplător, acest fenomen este numit *intuiție maternă*.

Propria mea mamă era o veritabilă expertă în acest domeniu. Cel mai probabil, conexiunea pe care o avem cu toții cu mama noastră este atât de puternică deoarece există un cordon ombilical spiritual care ne leagă de ea. Gândurile sunt o parte a noastră care poate fi controlată de noi, nu e ușor, pentru că nu le vedem și depind mult de înțelegere, voință și cuvinte. E ușor să ne pierdem în ele, să cedăm în fața lor. De cele mai multe ori asta se întâmplă atunci când omul are ambiții și scopuri, nepotrivite, chiar față de viață însăși. Pentru a evita rătăcirile, e necesar să facem un act de voință, să ordonăm gândurilor și să dăm prioritate doar celor ce ne ajută să trăim mai bine.

Un bun exercițiu ar fi și acela ca cel puțin o dată pe săptămână să ne întrebăm: De ce trăiesc? Cum trăiesc? Cine este în jurul meu? Ce pot face pentru a-

mi schimba viața? Ce-mi trebuie pentru a fi mai fericit? Pentru că, în afară de mine, nimeni nu știe și nu va face asta, și e o introspecție care ne poate feri de rătăciri.

Gândurile sunt scenariile minții, sunt un fel de explorare a lumii exterioare dar și a celei interioare pentru a acomoda, a înțelege și trăi viața. Cea mai utilă explorare este cea a traiului zilnic pentru acomodare cu condițiile imediate, dar și trecutul pentru a valorifica unele lecții și a corecta unele erori. Gândul e prima scânteie, arhitectul și susținătorul oricărora înțelegeri și acțiuni. Gândurile sunt ca norii, se plimbă continuu pe cerul senin al minții, dacă le dăm atenție persistă și pot genera idei și proiecte ce ne evoluează conștiința, dar nestăpânite, ne pot conduce la situații greu guvernate. Gândurile sunt precum caii sălbatici, la fel de greu de dresat, încălecat și strunit, dar după ce-i stăpânim rămân prieteni de nădejde și de mare ajutor.

De fapt, noi tot timpul gândim, dacă ziua umplem creierul cu tot felul de idei, nici noaptea nu-l lăsăm la odihnă, îl încărcăm cu vise, sau poate tocmai visele sunt pentru spălarea creierului. Încă nu suntem prea lămuriți despre vise, seamănă cu gândurile, dar sunt totuși aparte deoarece vin din partea inconștientă a minții. Gândurile sunt hoinare, libere oricând și oriunde - e o gândire nestăpânită, un proces oarecum haotic. Presupunem, bănuim, încercăm, suntem ca un orb care-și caută drumul și după ce l-am găsit ar trebui să ne oprim gândurile, aceste elemente ale gândirii ne